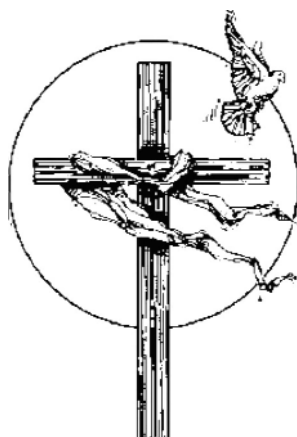

Élünk

23.szám VI. évf./1. 2005. MÁRCIUS 20.

A BUDAÖRSI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

MESSZIRÓL ÉRKEZŐ MÉLY TITOK: HÚSVÉT!

Negyven nap előzi meg keresztény világunk legnagyobb ünnepét, a Húsvétot. Negyven napon át imádkozunk, elmélkedünk, hogy közelebb kerüljünk a Nagy Titokhoz, mert megváltásunk titkát nem is olyan könnyű megérteni - talán csak megsejtünk belőle valamit. Az üdvösség történetében minden összetartozik, minden esemény érthetőbbé válik, ha Istent keresem bennük.

Az a bizonyos "első bűn", mely hozza a következményeit, a paradicsomi állapot elvesztését, amibe annyi minden beletartozik: kegyelmi állapot megszűnése, ami az Isten barátságát is jelenti, a halált, betegséget, a rosszra hajló természetünk "kivirágzását". De innen halljuk a protoevangéliumot is, az első örömhírt, hogy jön majd Valaki, aki széttiporja a Sátán fejét. Történelmi léptékű elmélkedésünkbe így tartoznak bele a pátriárkák, próféták, az ószövetségi nagyok. Mindegyikük története arról beszél, hogy mennyire figyel ránk az Úr, a Mindenható, a szerető Isten, aki a Messiás fölsejlő alakjában lesz mind jobban közelivé váló Valóság, a megvalósuló Ígéret, aki széttiporja a Sátán fejét.

Innen szemlélve válik olyan nagyon széppé a megkísértett Messiás, aki lesöpri a toladó Sátánt. Micsoda válaszokkal döbbsenti meg: nemcsak kenyérral élünk mi emberek, Istent nem kísértjük, hanem szeretjük, csak Istent, az Urat imádjuk, és nem a Sátánt!

Érezzük a nagy küzdelem szereplőit: Krisztust és a Sátánt. És érezzük, micsoda különbség van a kettő között: ég és föld! Mennyire földi ízű, amit a gonosz művel, amit ő ajánl, és mennyire több, fenségebb, amit Jézustól hallunk. Ez utóbbi felemelő, tartást ad, ami embert-lelket nemesítő.

A tartalomból:

<i>Messziről érkező ...</i>	1
<i>Sik Sándor: Negyedik stáció</i>	2
<i>Pilinszky János: Az ember itt</i>	4
<i>Krisztus feltámadt!</i>	4
<i>Bűn és megváltás</i>	5
<i>Ki a fiatal?</i>	6
<i>Házaspáros találkozók</i>	7
<i>Tempolomi kóruséletünkről</i>	7
<i>II. János Pál: Keljete föl, menjünk!</i>	8
<i>Ajánlatok</i>	9
<i>Pályázati felhívás</i>	10
<i>Nagyheti szertartások</i>	11
<i>Hirdetések</i>	11
<i>Püspökkari körlevél</i>	12

Folytatódik a két világ küzdelme, amit az Ünnepre készülve a liturgia jelenít meg. Ennek részleteit látjuk Virágvasárnapján, amikor hozsannáz a lelkes tömeg, aztán majd a másik végletbe zuhan, amikor "feszítsd meg"-et kiált. Ez folytatódik Nagycsütörtökön, amikor a szeretet meghökkenítő csodáját láthatjuk a lábmosásnál, amikor az Eucharisziát adja nekünk Jézus és Júdásban itt ólalkodik a Sátán. Valami elképesztő véglet. És jön a folytatás Nagypénteken, amikor a Sátán táncát járja, miután a Golgotára vitte Krisztust, és tette a kősírbába. Az ő hatalma eddig tartott és nem tovább.

És megnyílik a sziklasír, összetörnek a sziklák a Sátán fején - és az Élet kilép örömmel és diadalmasan, és szelíden szól: "Békesség nektek, - a békét hozom nektek, az én békémet adom nektek."

Új világ nyílt meg számunkra, amikor Krisztus kilépett a sírból. Utána minden más lett. Mások a tanítványok, mások Jézus szavai, mások a megemlékezések, mások az ünnepek. Már nem elég a zsidó templom, valami új fórum kell, új keret, új ünnep, amikor az Élet győzelmét emlegetjük, a bűn okozta sebek gyógyulását, a Sátán mesterkedéseinek bukását ünnepezzük.

A fájdalmas évezredek keservei után reménytelen jövőt, a bizonytalan világban botorkáló időt felváltó örök bizonyosságot ünnepezzük, amikor oly sokat sejtető örömmel imádkozzuk, énekeljük: föltámadt Krisztus e napon.

Ebben a lelkületben találunk egymásra, és vonulunk a győztes Krisztus mellett örömmel most és a folytatásban is - így kívánok boldog Húsvétot:

Varga János
Plébános

Sík Sándor: Negyedik stáció (1952)

*"Megy a Jézus a Kálváriára,
Fejében a töviskoronája."*

Nagyböjt 2. vasárnapján a Katolikus Egyházi Énektár 59. éneke hívott bűnbánatra templomunkban. "Bűnös lelkek, tisztulásra, szentmisére jöjjetek, - Keresztúton elkísérni azt, ki meghalt értetek - E nagyböjti szentidőben bánat könnye hulljon bőven, - Hogy megmossa lelketek"

Sík Sándor tizennégy részes verskoszorújában kísérte el keresztútjára, a kínhalálra ítélt Megváltót. A keresztjét roskadozva hordó Jézus megy a Fájdalom útján, a Via Doloris - on, és ott találkozik Édesanyjával. Máriával, akinek szívét a fájdalom hét töre járja át. 1950 és 1952 között írta meg a költő "A keresztút" című megrendítő, szívet tépő nagyböjti versciklusát. Hazánk legsötétebb, legkeserveesebb évei ezek!

Elmélkedjünk együtt a fájdalmasan szépséges versről! Találjuk meg együtt a rejtőző szépségeit! Olvassuk el együtt a nagyobb terjedelmű vers egy részletét: ez egyszerre értékes élmény, és szívből fakadó ima is!

"Megy a Jézus a Kálváriára,
Fejében a töviskoronája.

Véres rózsák verték ki a testét.
Megy a Jézus, viszi a keresztjét.

Most először roskadt el alatta
Vad pribékek keze fölrángatta,

Szeges szíjak a húsába tépnek,
Borzalommal kísérik a népek.

Szeges szíjak csontig elevenbe.
Jön az úton szűz Mária szembe

A szeméből mennyek mosolyognak
De szívében hét töre pokolnak.

Azt az Arcot, azt az édes - egyet,

Aki az ő testéből testedzett (...)

Nézi most is rogyadozó testtel
Kicsi fiát a szörnyű kereszttel

Nézi, nézi, fátyolodó szemmel.
Megy a Jézus, utána a tenger.

Véres úton, végestelen hosszan:
Tenger ember, férfi, gyerek, asszony.

Véres tajték veri ki a mesgyét. -
Valamennyi viszi a keresztjét.

Nem hiányzik senki sem a sorból:
Legelől a tizenkét apostol.

Utánuk a számolatlan ezrek,
Ködbevesző végtelen kereszttek.

Ott piheg a sok mái szegény is:
Édesapám, édesanyám, én is!

Hétfájdalmas, nézz ide miránk is,
Krisztus anyja, légy a mi anyánk is!"

Sík Sándor "Negyedik Stációja" olyan egyszerű, mint a népi verses imádságok. Azok, melyeket Erdélyi Zsuzsanna gyűjtött össze. Ugyanakkor tudatos költői alkotás is. Jézus testét véres rózsák verték ki. Szeges szíjak téptek a Kereszt alatt először, a negyedik stációnál összeroskadó Istenemberbe.

Aki ezeket az alliterációs ima - verssorokat írta le, az nem egyszer magyarázta a Szegedi Egyetem hallgatóinak az 1930 - as évektől az Ómagyar Mária siralom verses csodáját! A "Negyedik Stáció"-ban megrendítő találkozás következik. Jézus először látja meg a Kálváriára vezető úton fájdalomtól roskadozó Anyját. Megrendítő

találkozás, mégis végtelenül egyszerű! Mintha ismét a népi ima szólalna meg a Stációban! "Jön az úton Szűz Mária szembe". Az Anya találkozik a véres rózsáktól kivert "édes - egy" fiával... Lehet - e nagyobb fájdalom egy Anyának, mint látni a "Vad pribékek" kezétől felrángatott vérző fiát?

A világ megváltója: NEKI kicsi fia! Ott látja "rogyadozó testtel" a porba hullani azt, akit pólyában nevelt valaha: most vállán "a szörnyű kereszttel"! Nézi, nézi: könnytől fátyolos "fátyolodó" szemmel! Jézus roskadozik a kereszttel alatt, verik a pribékek! Pilátus pribékei, a megszálló hatalom pribékei! És mennyivel voltak jobbak a Velük szövethető Rómával egyezkedő, hazaáruló "főpapok"? Ők szolgáltatták ki Krisztust a gyűlölt rómaiaknak!

A mi igazi Főpapunk: Mindszenty József hercegprímás 1952 - ben, a vers keletkezése idején börtönben van! Őt is vad pribékek verték szeges szíjjal! Az árulók áldozatává vált a nemzet is ! A fájdalomtól összeroskadó Szent Szűz Sík Sándor vers - látomásában "Véres úton, végestelen hosszan" tenger embert, férfit, asszonyt, gyermeket lát a Magyar Golgotára vezető úton!

Számolatlan ezreket hajtott ekkor a terror pribékhada: "Véres tajték veri ki a mesgyét". A költő közérthetően fogalmaz. "Ködbevesző végtelen keresztek" imbolyognak az úton. A XX. század véres borzalmi sújtották ismét a Nemzetet. A Költő, Sík Sándor zsidó származású. Retteggett 1944-ben a nyilaskeresztes terroristák borzalmaitól is . Most az 1950-es években is rettegnie kellett! Mindenki ott "menetelt" vagy vánszorgott a megsemmisítés útján "a terror sorstalansága" felé. Vajon jobb volt -e az 1944 -es terrornál az 1950-52 - es évek sorstalansága? A felrobbantott Regnum Marianum mutatta a vallásos rab nemzetnek szánt jövőképet. Jobb volt - e hát a fájdalmas kereszttúton vánszorgó ezrek sorstalansága az un. "felszabadulás" hetedik évében? Hol remélt, hol talált menedékre 1952 rab Magyarországa? Csupán mindnyájunk édesanyjánál, Szűz Máriánál lelhetett menedékre! Hozzá fordul, hozzá esd könyörögve a "Negyedik Stáció" költője is:

"Hétfájdalmas, nézz ide miránk is,
Krisztus anyja, légy a mi anyánk is!

Talán az 1920 -ban írt verse, "Az andocsi Máriához" versének néhány sora is felrémlett a Stációt író, menedéket kérő költő Mária - sirlalmában: "Magyaroknak éjszakáján / Nincs más, ki virrasszon./ Baráttalan, testvértelen / Hozzád ver a veszedelem/ Boldogságos Asszony!"

A "Keresztút" 14 stációjára írt versciklus teljes egészéért csak Sík Sándor halála után 1963 - ban jelent meg "Áldás" című posztumusz kötetében. Ma 2005 - ben sem tudunk mást kérni. Esedezve fordulunk a Nagyböjt időszakában a hét tőrrel átdöfött szívű Édesanyához, Máriához. Esdve kérjük: "Légy a mi anyánk is!".

József Attila jut még az eszembe, aki zaklatott élete végén Sík Sándor professzornál akart doktori dolgozatot írni verstani kérdésekről. Erre bízta a papköltő professzor is a nehéz sorsú költőt. Így akarta jóvátenni a doktorra fogadással azt, amit a Szegedi Egyetem másik professzora, Horger Antal vétett a fiatal József Attila ellen azzal, hogy eltanácsolta a tanári pályáról.

József Attila "Hazám" szonett ciklusában megrendült lélekkel írta le a ma is érvényes borzalmat, hogy "hálnak az utcán." Az "Anyám" című versében emlékezve "a proletár-Madonnára" , arra szólította fel a kortársait: "gondoljátok meg, proletárok".

A tápai Krisztus költője, Juhász Gyula pedig az országúti kereszten függő, vérző Krisztusban reménykedett. Ez a vers is hozzánk szól Nagyböjt idején. Forduljunk a fájdalmas Szent Szűzhöz, hogy kérlelje ezer sebből vérző fiát, a Megfeszített Krisztust érettünk! Őt, aki feltámadt a harmadik napon. Csak Ők ketten segíthetnek rajtunk! Mária fiát, Krisztust kérlelve segíthet még a nemzetünkön.

"És ki segít már, ha ő sem segít?"

Dr. Kovács József László

Az ember itt

*Az ember itt kevés a szeretetre.
Elég, ha hálás legbelül
ezért-azért; egyszóval mindenért.*

*Valójában két szó, mit ismerek,
bűn és imádság két szavát.
Az egyik hozzám tartozik.
A másik elhelyezhetetlen.*

Pilinszky János

KRISZTUS FELTÁMADT! - VALÓBAN FELTÁMADT.

Húsvétkor a feltámadási körmenet után ezzel a szívből jövő ujjongó köszöntéssel üdvözölték egymást a keresztény emberek.. De jó lenne ezt a régi szokást megtapasztalni a Húsvéti vigília után.

Szent Pál azt írja, ha Krisztus nem támadt volna fel, a hitünk semmit sem érne. Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe. Gyerekektől kérdezték egy felmérésben, hogy mit ünnepelünk húsvétkor." A nyuszi"- volt a válasz sokuk részéről. Számos húsvéti képeslapon is csak nyulat és tojást látni. Mindez a keresztények felelőssége, és erőtlensége. Ennyire tudjuk csak a világnak Húsvét örömhírét megmutatni.

Miért? Mária Magdolna történetét figyelve érthetjük meg, mitől lehetünk az örömhír hirdetőivé. Az evangéliumban (Jn. 20,11-18) a következőt találjuk:

Mária Magdolna elmegy a sírhoz, hogy a testet bebalzsamozza. Mikor látja az üres sírt, bánatában sírva fakad. "Elvitték az én Uramat." Mélységesen megrendül, szeretetének könnyeivel telik meg a szeme.

Jézus nevéen szólította őt. Ekkor felismerte az Urat és így köszöntötte: Rabbóni. Ami annyit jelent egyetlen Mesterem, én édes Mesterem. Minden szeretete benne volt ebben a válaszban.

Jézus nem csak Mária Magdolnát szólította a nevéen. Téged is neveden szólít, találkozni akar veled. Az egész életedet egzisztenciálisan megváltoztató találkozás vár rád is.

Szükségünk van rá, hogy válaszolni tudjunk: Rabbóni. Mert akkor megtörténik a csoda: Jézus szeretete átjárja, csordultig betölti a szívünket, amit már nem tud az ember magában tartani. Mária Magdolnához hasonlóan mi is hírül fogjuk vinni: "Láttam az Urat!" Találkoztam Vele a szívemben.

Így lesz a Húsvét igazán Húsvét, így fog a világ értesülni, mit ünneplünk ezen a napon. A templomból kijövet pedig túláradó belső örömmel fogjuk a "Krisztus feltámadt" köszöntésre válaszolni: "Valóban feltámadt."

Borlay Endre

Bűn és megváltás

A bűn létmód, ami egy, Istennel szembeni állapot. Ennek az állapotnak legfőbb oka az, hogy az ember nem ismeri Istent. A szenvedés, a sebek, amelyeket az ember bűnével okoz, tényekké válnak, rajtunk kívül álló valóságokká, amiket nem lehet meg nem törtéنتé tenni. Ezeket a terheket Isten magára veszi; vállalja, hogy hordozza a mi bűneink terhét. A szeretet az az erő, amely begyógyíthatja a világban a bűn által okozott sebeket.

Valamit Isten önjándékozó szeretetének titkából, melybe az áldozat is beletartozik, megsejt már az Ószövetség is. Az Isten és ember és ember közötti szövetségben feltárul Isten elkötelezettsége az ember iránt, melynek végső konzekvenciája a kereszt lesz. Ábrahám, amikor szövetséget köt Istennel, a kor szokása szerint állatokat vág ketté. A szerződő felek ennek a szövetségkötési szertartásnak az elvégzésével arra kötelezték el magukat, hogy aki közülük megszegné a szövetségi esküt, azt a szétvágott állatokhoz hasonlóan vágják ketté. Ábrahám vállalja, hogy életre-halálra Istennel köti sorsát. Mikor leszáll az éj, megdöbbenő esemény következik, amire ő biztos nem számított: Isten, lobogó fáklya alakjában áthalad a félbe vágott darabok közt. Hozzáköti magát az emberhez, vállalva ennek életre-halálra szóló következményeit. Olyannyira, hogy Isten nevébe bekerülnek az emberek nevei (Ábrahám-, Izsák-, Jákob Istene). Ő Atya, kitől fiait nem lehet elszakítani. Ahogy az Írás mondja: "A te Istened hordoz, mint gyermekét, az egész úton."

Kánai menyegző és a kereszt fogja közre az evangéliumot. A menyegző utal az órára, tehát az evangélium kezdettől a kereszt, mint csúcspont felé tart.

A betániai vacsora hat nappal húsvét előtt van, amikor a húsvéti bárányokat el kellett különíteni. Jézus is megérkezik Jeruzsálembe, hogy mint húsvéti bárányt feláldozzák.

Bevonulása egyértelmű üzenetet hordoz. Messiásként érkezik, úgy, ahogy a próféták megírták. A zsidók a Messiástól is várták a Templom megtisztítását. Jézus ezzel is világosan jelzi, hogy ő a Messiás-király, Ő a Templom Ura. Atyja házában teljhatalommal rendelkezik. Tette kihívás: vagy elfogadják Messiásként, vagy megölik.

Az utolsó vacsorán Jézus a zsidóság legszentebb szertartását önmagára vonatkoztatja, megújítja.

A Getszemáni kert a találkozás kertje, az új paradicsom, itt az emberiség, a menyasszony újra megtalálja a vőlegényt, az ember igent mond Istennek. A jelenet csúcspontja, mikor Jézus így szólítja Istent: "Atyám". Tizenkét évesen a Templomban először mondja ki, hogy Isten neki Atyja. Ő nála otthon van. A név kifejezi a dolog lényegét. Aminek ismerem a nevét, azt valamennyire birtoklom. Ezért alig mondták ki Isten nevét. Istent atyának nevezni újdonság a zsidóságban, vannak azonban előzményei. Egyes héber imákban ugyanis szerepel. A miseszöveg szerint Istent Atyának merjük szólítani, valójában azonban mi sem merjük Jézus eredeti "apa" megszólítását használni. Az ima nem küzdelem az Istennel, hiszen Ő végtelen szeretet. Ahhoz hasonló, mint amikor a kisgyerek odafut az apjához, átöleli és azt mondja neki: Apa! Jézus mindig Atyának szólította Istent. Ezt a szót átadja tanítványainak, ajándékkul adja az ő istenközeliségét.

Kaifás ezt mondja Jézusról: "jobb, ha egy ember hal meg a népért". Nincs azonban szó ebben a mondatban a bűnről. Nem a nép bűneiért hal meg, hanem a népért, hogy összegyűjtse Isten szétszóródott gyermekeit. Az elítélés órája pontosan egybeesik a húsvéti bárányok feláldozásával. A királyságra utal a kereszt fölötti háromnyelvű felirat, ami jelzi Krisztus egyetemes uralmát a világ felett. Úgyszintén királyokat volt szokás új sírboltba temetni. Halálakor a templom kárpítja kettészakadt. Megnyílik a legszentebb szentély. Jézus megnyitja az utat Istenhez. A világ

meglátja Isten arcát, amelyet eddig a függöny elfedett, amit titok rejtett el, és ez az arc vérrel és könnyel van tele. Jézus, az új főpap kimondja Isten új nevét: Isten szeretet. A pogány százados kimondja az első keresztény hitvallást, az első prédikációt: "ez valóban Isten Fia volt". A nap elsötétül, a Föld megrendül. Mintha minden befejeződne. A nagy megdicsőülés a kereszten történik. A szenvedés által nyilatkoztatja ki Isten igazi dicsőségét, amely nem az uralkodás fényessége, hanem az önátadásé.

János a szenvedést szeretetből való önátadásnak nevezi. Nála a kereszt egy forrás, ahonnan Isten élete és szeretete kiárad a világra, ahogy a próféták megjövendölték. A magasból kell újjászületnünk, a kereszt magasából, ahová Krisztust felmagasztalták. Ugyanis a keresztre feszítés szava többértelmű: trónra emelést is jelent. Jézus a keresztre feszítéskor kezdte meg uralmát.

A tanítványok nem várták Jézus feltámadását. Úgy gondolták, hogy mindennek vége. A zsidóság a történelem végén várta az általános feltámadást. A tanítványokat a húsvét után átélt események, élmények kényszerítik arra,

hogy gyökeresen újragondolják világméjük. Visszatérnek az életveszélyes Jeruzsálembe. Elkezdik hirdetni, hogy Jézus él, és találkozta vele. (A megjelenés-elbeszéléseknek visszatérő igéje a "láttatott". Nem prófétai látomást jelez, hanem a teofániák szakkifejezése.) Úr és Messiás, az Isten jobbán van. Ettől kezdve ezeknek a földön járó, tenyeres-talpas halászoknak másból sem állt az élete, mint Óróra beszélni. Boldogan hirdetik, hogy Krisztus feltámadt, és ezért a hitükért aztán legtöbbjük az életét is adja.

Mi, keresztények, hisszük, hogy a történelemnek volt egy nagyszerű kitüntetett pillanata, mikor Ég és Föld összeért, amikor az ember megláthatta Isten arcát. Ő pedig végérvényesen magához kapcsolta. Az egyes ember valóban végtelenül fontos Istennek, helyet készít nekünk önmagában. A kereszténység alapállításai -hogy Jézus feltámadt, Isten szeretet, és van örök élet- elválaszthatatlan egymástól. A három állítás együtt áll vagy bukik. "Isten fiának hitében élek, aki szeretett engem, és feláldozta magát értem.."

Kővári László

Ki a fiatal?

A fiatalság mércéje nem az életkor, hanem a szellem és a lélek állapota: az akarat- és képzeleterő, az érzelmek intenzitása, a jókedv és a kalandvágy győzelme a lustaság felett.

Csak az öregszi meg, aki lemond eszményeiről. Az évek múlásával ráncossá lesz az arcod, de ha kialszik benned a lelkesedés, akkor a lelked ráncosodik meg. Gondok, kétségek, az önbizalom hiánya, reménytelenség: mind hosszú évek, melyek nemcsak a testet húzzák le a föld porába, hanem a lelket is. Az ember - akár tizenhat éves, akár hatvanhat - csodára szomjazik, elámul a csillagok örökkévalóságán, a gondolatok

és a dolgok szépségén, nem fél a kockázattól, gyermeki kíváncsisággal várja: mi lesz holnap? ; szabadon örül mindennek.

Olyan fiatal vagy, mint reményeid, olyan öreg, mint kétségeid. Olyan fiatal vagy, mint önbizalmad, olyan öreg, mint félelmed. Fiatal, mint hited, öreg, mint csüggedésed. Fiatal vagy, amíg befogadod a szépség, az öröm, a merészség, a nagyság, az ember, a föld és a végtelenség hírnökeit.

Csak akkor öregszi meg, ha már nem szárnyalsz, és hagyod, hogy a pesszimizmus és a cinizmus megdermessze a szívedet.

Nos akkor, milyen öreg, vagy fiatal vagyok?

Albert Schweitzer

Házaspáros találkozó 2005. február 19.

Szinte már feledésbe is merülhetett az első félévi kimaradás után, hogy milyen jól szoktuk érezni magunkat ezeken az estéken.

Most viszont kis szervezési hiba folytán voltak, akik későn értesültek az alkalomról. Így 14 házaspár tagjai voltak jelen, ami kevesnek mondható a megszokott létszámhoz képest. Viszont aki ott volt, nem felejt el, annyira jó volt a légkör. Előadóink, Bartos Gellért és Ágota jó témát hoztak: Életszentségünk aprómunkája. Senki ne gondolja, hogy már szentek ültek itt körbe ezen az estén, de az érezhető volt, hogy aki eljött, az szeretne jobb lenni, legalább egy kis lépést tenni előre...

A falon nagy csomagolópapír üresen. A kedves előadó ujját megnyalva kis foltot nyom

a papír közepére.- Ugye mindenki rögtön ezen van fönnakadva, mit malackodik ez az ember...- mondja Gellért - senki sem azt veszi észre, milyen nagy a szép, üres felület...így vagyunk ezzel, amikor házastársunk hibáját észre vesszük. Nem a sok jó tűnik szemünkbe, hanem az az egy-két zavaró tulajdonság...

Az előadás-vázlat alján búzamező, előtérben egy tenyér, rajta búzakaralás, illetve néhány szem búza...Ehhez hasonlóak azok az apróságok, amikre, ha odafigyelünk, boldogabban élhetjük házasságunkat...Aki itt volt, biztos gazdagabban ment haza, s egy vidám este emlékét őrzi.

Legközelebbi házaspáros találkozáson ÁPRILIS 9 - ÉN lesz, szeretettel várjuk a házaspárokat!

Varga Erika

Templomi kóruséletünkről

Templomunk énekkara, a Werner Alajos Kórus - jóllehet már teljes erővel idei feladataira figyel - szeretné, ha az egyházközség életében részt vevők tudnák, milyen változatos, programokban gazdag éve volt a kórusnak 2004.

Januárban kórustalálkozót szerveztünk. Szép hangversenyt adott a templomban az Újlaki Templom és az albertfalvai templom kórusa, valamint a diósi XXX. vegyeskar.

Énekeltünk az ökumenikus imahéten templomunkban tartott istentiszteleten.

Februárban lemezfelvételt készítettünk, melyet pályázati pénzből finanszíroztunk. A lemezt tagjaink kapták, valamint természetesen a plébánia vezetése és a városvezetés tagjai is.

Áprilisban a Nagyhét liturgikus eseményeit próbáltuk ünnepélyesebbé tenni: énekeltünk Virágvasárnap, Nagypénteken és természetesen Húsvét vasárnapján az ünnepi nagymisén. Énekeltünk a templom búcsúja alkalmával, bérnialáskor, a kőhegyi kápolna szentelésekor, kórustagunk, Bálint Ágnes esküvőjén, Papp

Józsefért mondott gyászmisén.

Októberben került sor az egyházközség által szervezett nagyszabású koncertsorozat első részére: Mozart Requiemjét adta elő a templomban Közgazdasági Egyetem Prelude Kórusa, a Gesualdo Kamarakórus és a Werner Alajos Kórus.

Énekeltünk még novemberben a Szent Márton-napi Vesperáson, a szentmisén, melyen Ida nővért búcsúztatta az egyházközség, Krisztus Király ünnepén, a Budaörsi Önkormányzat karácsonyi ünnepségén és természetesen Karácsonykor a 11 órai szentmisén.

A már említett koncertsorozat második előadása december 21-én volt: Esterházy Pál Harmonia Caelestis c. művéből részleteket adott elő kórusunk és a Gesualdo Kamarakórus, majd Vivaldi Gloriája hangzott fel a Gesualdo Kamarakórus és a Budapesti Bartók Kórus előadásában.

A hangversenysorozat állandó zenekara a Ventoscala Ifjúsági Szimfonikus Zenekar, karmestere Meskó Ilona.

Ezúton is köszönjük az egyházközségnek a mindenkor megtapasztalt segítőkészséget és támogatást. Köszönjük a város önkormányza-

tának is, hogy anyagi segítségével hozzájárul az egyházközség illetve az énekkar szervezésében folyó koncertsorozat megrendezéséhez.

A hangversenysorozat következő előadása Virágvasárnap lesz, németországi vendégénekkar fogja Johann Sebastian Bach Passióját előadni. A német kórust tagjaink látják vendégül a három nap alatt, míg Magyarországon tartózkodnak. A sorozat befejező előadása májusban lesz, ekkor Händel: Mes-

siás c. műve kerül előadásra - e koncerten énekkarunk is közreműködni fog.

Szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy kórusunk mindig várja az új tagokat! Aki szereti az egyházi zenét, szeret énekelni, még ha nem is tud kottát olvasni, akkor is jöjjön, csatlakozzon hozzánk és tapasztalja meg a közös éneklés örömét!

Tauber Mária

II. János Pál: Keljetek föl, menjünk!

(Ford. Szabó Zsuzsanna. Új Ember kiadó, 2004.)

Az elmúlt év októberében jelent meg magyar nyelven Szentatyánk vallomása arról, hogyan fogadta a püspöki meghívást 38 éves korában, és hogyan teljesíti minden nap elődeit követve Pál apostolnak a fiatal püspökhöz írott figyelmeztetését: "Timóteus, őrizd meg a rád bízott kincset. Kerüld a világias, üres fecsegést, az áltudomány ellenvetéseit" (1Tim 6,20).

Írását szeretete jeleként ajánlja püspöktestvéreinek és Isten egész népének. Kívánja, hogy mindenkinek hasznára legyen, akik meg akarják ismerni a püspöki szolgálattal járó fáradságot és örömet. Csodálatos ez az összesen 140 oldalas, tipográfiai is dicséretre méltó könyv. A tartalomjegyzékben a fő és alcímekben tisztán és logikusan fölépített szerkezete minden lapján megtelik étellel, az élet csodájával. Szentatyánk mesél. Mesél a jó pásztorról, aki életét adja juhaiért, aki

kiválasztja az őt követő pásztorokat. Meghívja őket. Elhívja a szenvedélyes kenust a Mazuritavakról, hogy felvegye ünnepi reverendáját, és püspökké szenteljék. Elmeséli, hogyan sietett vissza kenus barátaihoz Baziak érsek dorgálása ellenére. Mesél mindennapjairól, Wawel székesegyházához való gyermekkori ragaszkodásáról, az életét meghatározó lengyel szentekről, szeretettel emlegetve őket. Mesél a lengyel írókról, költőkről. A lengyel püspökökről, például Sapieha püspökről, a "rendíthetetlen hercegről". Lengyelországról, mely nem szűnt meg, mert van Jasna Górája. A pápa, Krisztus földi helytartója szülőföldjéről soha meg nem feledkezett. Mint jó pásztor elindult, mert Krisztus szeretete vezette: "azt kérve tőlem, hagyjam el földemet, hogy kegyelméből máshol teremjek gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt (vö. Jn 15,16). Urunk és Mesterünk szavait visszhangozva ezért én is azt mondom mindannyiótoknak: "Keljetek föl, menjünk!"

Nobilis Judit

Kóristák - filmajnló

rendezte: *Christophe Barratier*

A francia film Lyon mellett, egy nevelőintézetben játszódik, ahol nehezen kezelhetőnek mondott gyerekek laknak. Olyanok, akikről azt tartják, nem lehet velük mit kezdeni.

Az új tanfelügyelő, aki egyébként egy névtelen zeneszerző, ezt nem akarja elhinni. Amikor meghallja az éktelen rossz fiúkat dalolászni, úgy dönt, újra előveszi kottáit: énekelni tanítja őket. Akinek pedig nincs használható hangja, azt sem küldi el, megteszi kottatartónak.

A kórus szépen fejlődik, a gyerekekre pedig egyre kevesebb panasz van, jobban tanulnak, és még a kökemény, csak a pálcát ismerő igazgató szíve is meglágyul. A testnevelőtanár kol-

léga is emberségesebben bánik a fiúkkal és a gondnok (Maxence Atya) végtelen türelemmel minden csínytevést megbocsát.

Nemcsak a zene az, ami megváltoztatja a rosszcsontokat. A tanfelügyelő talán az első olyan tanár, aki szeretettel fordul a fiúk felé, és nem akarja őket megbüntetni, ha nem muszáj, és ha látja, hogy bánják bűnüket. Nem az állandó sötétzárka és közmunka téríti jó útra a bűnöst. Ha a gyerek még a büntetéskor is érzi, hogy szeretettel fordulnak felé és a javát akarják, attól változik meg bensőjében.

Ajánlom mindenkinek ezt az alkotást, gyönyörű zenéjével és megható, de mégis valószínű történetével.

Brádeán Éva

A Barátok Szakácskönyvéből:

BARÁT FALAT

Hozzávalók:

(8 személyre):

3 liter tej

150 g rizs

3 tojás

50 kristálycukor

1 narancs reszelt héja

2 evőkanál liszt

olaj a sütéshez

1 rúd vagy tasak vanília

Így készül:

" A tejet kevés sóval felforraljuk.

" Szórjuk bele a rizst. Ügyeljünk, hogy ne legyen túlfőve.

" Pihentessük egy éjszakát.

" Másnap keverjük bele óvatosan a cukrot, a tojásokat, a narancs reszelt héját és a vaníliát.

" Szitáljunk bele két evőkanálnyi lisztet.

" Az olajat (vagy zsírt) forrósítsuk át.

" A bő olajban kisütjük az evőkanálnyi masszákat.

" Ha megsült, csöpögtessük le és porcukorra hintsük meg.

Mikor van abszolút hideg?

- **Amikor a családfát is el kell tüzelni.**

Kolumbusz kiköt Amerikában, és lát a parton két indiánt. Odamegy az egyikhez:

- **Mondja, maga inka?**

- **Igen.**

- **És a társa?**

- **Ő még inkább.**

- **Mi az abszolút szlogen?**

- **Az alkohol az emberiség ellensége. Aki pedig megfutamodik az ellenség elől, az gyáva.**

A giliszta kisfiú odamegy az anyjához:

- **Anyuci, hol van Apu?**

- **Elment pecázni!**

Még néhány gondolat az egyházközségi választásról... :

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS!

A leghatalmasabb Úr mennyei birodalma építésére PÁLYÁZATOT hirdet. E mennyei Király magas jutalmazással földi munkaerőket keres, akik hajlandók lennének egész életüket az Ő szolgálatában eltölteni.

ALKALMAZÁST NYERHETNEK:

- kertészek, Mt 20:4
- szántóvetők, hős 10:12, Jer 4:3
- aratók, Mt 9:37, Jn 4:35-36
- halászok, Mk 1:17
- ápolók, Jak 1:27
- útépítők, Mt 3:3
- építészek, 1Kor 3:14
- tanítók, Mt 28:19
- bankárok, Mt 25:15

Még több munkakör is van, amire pályázhatsz, de most válassz, hogy életed ne teljen el hiába!

PÁLYÁZATI FELTÉTELEK:

Minden pályázónak személyesen kell jelentkeznie az Úr előtt!

A jelentkezésnél bemutatandó okmányok:

- halotti bizonyítvány, Róm 6:6-7
- újjászületési bizonyítvány, Jn 3:3
- érettségi bizonyítvány, 1Kor 14:20

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: MA! ZSID 3:15

A hűséges munkatársaknak az Úr a következő jutalmazást adja:

- teljes ellátás, Zsolt 23:1
- minden időre alkalmas ruházat, Ef 6:11
- öröklakás, Jn 14:2
- egész életre elegendő előleg, Lk 18:29, 2Kor 12:9

*Jelentkezzünk mindnyájan a munkába, hogy
Jézus Krisztus Birodalma terjedjen,
Míg eljut a Föld végső határáig!*

Nagyheti szertartások

- Március 24., Nagycsütörtök
- szertartások kezdete 19 óra
  - virrasztás a templomban 23 óráig
- Március 25., Nagypéntek
- keresztút a Kálvárián 15 órakor
  - szertartások kezdete 19 óra
- Március 26., Nagyszombat
- szertartások kezdete 19 óra
- Március 27., Húsvétvasárnap
- vasárnapi miserend
- Március 28., Húsvéthétfő
- hajnali fél 5 óra: találkozás a Kálvária - dombnál
  - reggel fél 7 óra: szentmise a Kőhegyi - kápolnánál
-

A Mindszenty Iskola közleményei

A Mindszenty Iskola és a Szent Vince óvoda köszöni a tavalyi személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlását a Karizma Budaörsi Római Katolikus Nevelés-Oktatási Alapítvány javára. A befolyt összeg közel 1.800000.- Ft. volt, s kérjük, hogy aki teheti, idén is támogassa és terjessze ismerősei körében az alapítvány adószámát.

A felső tagozat jövő évi 5. és 7. évfolyamára várunk tanulókat, akiknek magatartása legalább jó, tanult hittant és németet. Itt a jelentkezési határidő május 10.

Hirdetések

<i>Március 31.</i>	pályázati beadási határidő
<i>Április 9.</i>	egyházközségi kirándulás indulás 8 órakor az órától - Lévay Ernő
<i>Április 9.</i>	Házaspáros találkozó - Varga Erika és Károly
<i>Április 17.</i>	egyházközségi képviselőválasztás
<i>Május 14.</i>	pünkösdi virrasztás a Kőhegyi-kápolnánál (21-24 h)
<i>Május 13-15.</i>	egyházközségi kirándulás - Lévay Ernő
<i>Május 22.</i>	elsőáldozás - de.9: mindszentyek, du. 3: önkormányzati iskolások
<i>Május 29.</i>	Úrnapja
<i>Június 5.</i>	juniális

NYILATKOZAT

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai tavaszi rendes ülésükön szükségesnek látták az alábbi nyilatkozat közzétételét.

Az ún. ügynöktörvény tervezett módosításáról hetek óta tartó társadalmi vita politikai természetű. Az ügynökkérdés a politikai rendszerváltás után 15 évvel már nem tisztázható. Ezt jól példázza a február 27-én névtelenül közzétett lista is. Közismert tény az is, hogy 1989-ben nagy mennyiségben semmisítettek meg olyan iratokat, amelyek a politikai rendőrség tevékenységével és vezetőivel voltak kapcsolatban.

A szocializmus évtizedeiben a társadalom minden területén végeztek megfigyeléseket. Még az alacsonyabb szinten vezető beosztású embereknek is kötelességük volt hangulatjelentést készíteni "a népköztársaság biztonságának megőrzése érdekében". Ezt a megfigyelő rendszert hozta létre a kommunista párt a papok és szerzetesek körében is, mivel bennük a legnagyobb ideológiai ellenfelet látta. Ennek felállításához a lelki és a fizikai terror minden eszközét bevetették. Voltak sokan, akik rendkívül hősiezen viselték a próbatételeket, néha életük feláldozása árán is ellenálltak. Köztük sokan voltak világi hívek, szerzetesek és papok egyaránt. Az Egyház nagy tisztelettel adózik nekik helytállásukért. Mások vagy elhagyták az országot, vagy vidéki plébánián meghúzódva végezték tovább lelkipásztori munkájukat. Ismét mások összeroppantak a zaklatások súlya alatt, vagy éppen valamilyen emberi gyengeségük folytán zsarolhatóvá váltak, ezért vállalkoztak az együttműködésre. Ők tehát mindenképpen áldozatai lettek egy olyan embertelen rendszernek, amelynek létrehozói és fenntartói lehet, hogy ma is politikai közhatalmat gyakorolnak. Ezeknek a politikusoknak nincs erkölcsi alapjuk arra, hogy a beszervezetteket elítéljék. A beszervezettek között bizonyára voltak olyan papok, szerzetesek és világiak, akik sajnos, ártó szándékkal, súlyosan vétettek embertársaik ellen. Tetteikért kérjük a sértettek és Isten bocsánatát.

A volt ügynökök közül sokan már tevékenységük ideje alatt felfedték magukat paptársaik előtt, így is könnyítve lelkiismeretük terhén. Mások a politikai változások után kértek bocsánatot azoktól, akikről jelentettek. Jóllehet, vannak még ma is olyanok, akik adósak ezzel a bocsánatkéréssel, de a krisztusi szeretet szellemében mégsem vonhatjuk őket felelősségre. "El ne ítéletek senkit, hogy titeket se ítéljenek el" (Lk 6,37).

Akadnak olyanok, akik ezen egyházi személyeket azokkal a politikusokkal állítják párhuzamba, akik nem akarják vállalni ügynökmúltjuk következményeit. Az így vélekedők talán elfelejtik, hogy az egyházi személyek beszervezésükkor éppen a politikusok áldozatai lettek, és ma is azzá válnának, ha nevük nyilvánosságra kerülne. Ugyanakkor ezek az egyházi személyek nem viselnek közjogi tisztségeket, nem úgy, mint a politikusok.

Befejezésül megismételjük, a fent említett okok miatt az ügynökmúlt ma már nem ismerhető meg a maga teljes valóságában. A törvénytervezet körül keltett hangulat politikai indíttatású, nem szolgál másra, mint az Egyház elleni támadásra és az egyházi személyek lejáratására. A bizonytalan eredetű és hamis listák kampányszerű közlése is része az Egyház elleni támadásnak.

Budapest, 2005. március 1.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Élünk

A budaörsi római katolikus
egyházközség lapja

Megjelenik 400 példányban.
Cím: 2040 Budaörs, Esze Tamás u. 1.
Drótposta: elunk@freemail.hu

Felelős kiadó: Varga János plébános
Főszerkesztő: Grósz András
Szerkesztők: Kovács József László,
Nobilis Judit, Jenei Miklós, Borlay
Endre, Brádeán Éva, Kővári László
Tördelőszerkesztő: VIA STÚDIÓ
Nyomda: Prospektus Nyomda, Veszprém

A lap ingyen elvihető, de az előállítási költségének fedezésére adományokat elfogadunk. Szeretettel várjuk a kedves hívek írásait, javaslatát vagy hírdetéseit. E példányok megjelenését Budaörs Város Önkormányzata és magán-személyek támogatták. Köszönjük!